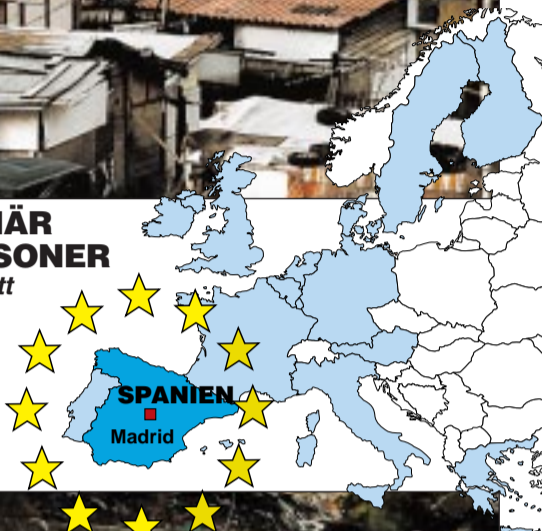

KÅKSTADEN: HÄR BOR 1 000 PERSONER

I kåkslummen lever ett tusental människor. Området ligger bara 15 kilometer från Madrids finaste af-färs-gata, längst ut vid den yttre ring-leden M40.

Tania, 10 år, har bott i kåkstaden utanför Madrid i hela sitt liv. Efter skolan tar hon hand om sin lilla kusin Marica.

HÄNDERNA MÅSTE OPERERAS Tvååriga Marica brände sig på elden som håller värmen i skjulet. Brännskadorna är svåra. Så fort svullnaden har lagt sig måste händerna

Lilla Maricas hem –

”
Mamma säger att om vi inte lyder henne så ser Gud oss och blir arg. Men jag tror inte att Gud kan se oss. Det har han ju inte gjort hittills.

Alberto, fattigbarn i kåkstaden utanför Madrid.

● Fortsättning från förra sidan:

Under de senaste två åren har Henrich och Wolfgang levt utanför samhällets kontroll här i tunnelbanan. Pojkarna är 16 och 14 år gamla, två gatubarn i Europas mäktigaste huvudstad.

– Ingen annan kan bestämma över oss, säger pojkarna kaxigt.

Lukten av fattigdom är en genomträngande odör av sur svett och är den ständiga följeslagaren för ett gatubarn. Saknaden av rena kläder, en varm dusch och tillgång till en egen toalett är det som är mest kännbart för en hemlös.

Pojkarnas hår är klippt i utmanande frisyrier. De gör sitt bästa för att ge ett världsvant intryck när de talar. Ögonen i deras unga ansikten är erfarna, de har sett sådant som de flesta inte ens vet om att det existerar. Men bakom de hårda maskerna finns två barn.

Henrich tänder en cigarett.

– Vi tigger för att få pengar till mat men knycker också en del, säger han.

Pojkarna kommer från sydöstra Tyskland, det forna DDR, och växte upp i ett av dessa trista förortsområden med monteringsfärdiga betonglångor som byggdes under kommunisti-

dens planeekonomi. Alla som har en möjlighet har lämnat dessa döende förstäder sedan länge och kvar finns bara arbetslöshet, missbruk och social misär. Enligt de tyska delstaternas planeringskontor finns 184 000 övergivna lägenheter som står tomma och förfaller i det forna DDR.

– Berlin är bättre, säger pojkarna.

”Jag hatar min far”

När det är kallt sover de i tunnelbanan, på bussar och i rivningshus, när det blir varmt kan de klara sig utomhus i parker. Någon gång äter de av maten som delas ut vid stadsmissionens soppkok. Däremot går de inte till myndigheternas natthärbärgen, berättar de. Då måste de ju registrera sig och eftersom de är minderåriga betyder det problem. Deras föräldrar kan då också få reda på var de är.

– Jag hatar min far, säger Wolfgang.

Henrich bara nickar och säger att så är det för honom också.

Det är omöjligt att få några mer detaljerade redogörelser om pojkarnas förflutna, det som varit vill de bara glömma. Nu är de kompisar och varandras stöd i den tyska huvudstaden.

– Nej, någon skola vill vi inte gå i, säger Wolfgang.

– Jag klarar mig själv, säger Henrich.

■■■

Den Europeiska unionens 15 medlemsländer har sammanlagt 372 miljoner invånare. En femtedel eller 77 miljoner av dessa är barn.

Ungefär 14 procent av unionens medborgare lever i fattigdom. Barn löper en betydligt större risk än vuxna att vara fattiga då det föds fler barn i fattiga familjer än i rika.

Hela 21 procent av unionens barn är fattiga, eller drygt 16 miljoner. Av dessa barn lever över två miljoner i extrem fattigdom.

Statistik som visar hur de fattigaste barnen lever saknas. EU:s statistikkontor Eurostat i Luxemburg får inte in några siffror från medlemsländerna som rör barnens sociala situation. Men man vet att risken för att ett fattigt barn ska dras in i kriminalitet, prostitution och narkotikamissbruk är ohyggligt stor.

■■■

Marica är snart två år och så söt och charmig som bara ett liten flicka i hennes ålder kan vara. Runda nyfikna ögon och

I Madridregionen finns ett dussintal kåkstäder. Liknande finns i ut-